

جمهوری اسلامی ایران
مجمع شورتی فقهی شورای نگهبان

بیت

شماره: ۲۱۸ / جنس: ۹۷
تاریخ: ۱۳۹۷ / ۳ / ۰۷
پست:

حضرت آیت الله جنتی - امامتبرکاته

دبیر محترم شورای نگهبان

سلام علیکم

بدینوسیله گزارش جلسه هزار و هشتاد و دوم مجمع مشورتی فقهی شورای محترم نگهبان مورخ ۱۳۹۷/۰۳/۰۵ مشتمل بر بررسی دو نامه دیوان عدالت اداری ارائه شده به شرح ذیل تقدیم می گردد:

دستور اول، نامه دیوان عدالت اداری مبنی بر دادخواست جناب آقای عزیزاله اسکندری نیا به وکالت از جمعی مانند آقای حمید احمدیان مبتنی بر ادعای خلاف شرع بودن نامه شماره ۲۴/۱۶۷۳ - مورخ ۱۳۹۴/۴/۲۲ دانشگاه ارومیه به این مضمون که دانشگاه متعهد به صدور مدارک تحصیلی به کارمندان شده و در مقام عمل به آن تخلف می کند.

بزرگواران: مفاد ماده مورد شکایت خلاف شرع دانسته نشد.

توضیح این که مصوبه مورد شکایت مبتنی بر بخشنامه شماره ۱۸۰۳۷۰۵۹۹ مورخ ۱۳۸۷/۸/۵ معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور صادر شده است و بر اساس آن چه در بند ۱ بخشنامه معاونت توسعه ذکر شده است شرط پذیرش افراد و شرکت آنان در دوره های آموزشی انعقاد قرارداد تا قبل از تاریخ ۱۳۸۵/۱۲/۲۹ (تاریخ توافق و اعلام سازمان مدیریت صنعتی مبنی بر توقف پذیرش کارکنان دولت در دوره های آموزشی بلندمدت موصوف) است و کارکنانی که بعد از تاریخ مذکور (۸۵/۱۲/۲۹) قراردادشان با دانشگاه منعقد و در آموزش شرکت نموده اند قراردادشان اعتباری ندارد و گواهی نامه به ایشان اعطاء نمی شود و علی هذا بر فرض وجود این توافق (مورد اشاره در بند ۱ بخشنامه معاونت توسعه) وجهی برای توافق منعقد شده بین اداره کل آموزش و پرورش استان آذربایجان غربی و دانشگاه ارومیه در تاریخ ۱۳۸۷/۸/۱۱ نمی باشد و مدارک داده شده به ایشان بر اساس این قرارداد اعتباری ندارد، زیرا انعقاد قرارداد انجام این دوره آموزشی بعد از تاریخ ۱۳۸۵/۱۲/۲۹ می باشد و قهراً باطل و غیر معتبر است.

البته اصل این مطلب که تاریخ انقضاء پذیرش توافقات منعقد و نیز اعلام سازمان مدیریت صنعتی مبنی بر توقف پذیرش کارکنان دولت در دوره های آموزشی بلند مدت موصوف، تاریخ ۱۳۸۵/۱۲/۲۹ است و همچنین تاریخ توافق منعقد بین اداره کل آموزش و پرورش آذربایجان غربی و دانشگاه ارومیه بعد از آن می باشد مورد خلاف بین طرفین نیست تا نسبت به آن تصمیمی اتخاذ گردد.

دستور دوم، نامه دیوان عدالت اداری مبنی بر دادخواست جناب آقای حسن شاه حسینی مبتنی بر ادعای خلاف شرع بودن بند یک بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۳/۱۰۳۳۶ مورخ ۱۳۹۳/۷/۳۰ معاون وقت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور.

بزرگواران: بند یک بخشنامه مورد شکایت خلاف شرع دانسته نشد.

توضیح این که نظر یکی از اعضاء این بود که تغییر محل خدمت کارمندان خلاف قرارداد منعقد بین اداره و کارمند آن مبتنی بر انجام خدمت در محل معین می باشد و لذا خلاف شرع می باشد.

در مقابل نظر سایر اعضاء این بود که بر اساس تبصره ۴ ماده ۴۵ قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۷/۸، تعیین محل خدمت کارمندان رسمی به عهده دستگاه اجرایی ذیربط می باشد و تعیین محل خدمت شامل تعیین ابتدایی و استدامه ای محل خدمت - که همان تغییر محل خدمت است - می شود و لذا تغییر محل خدمت کارمندان مطابق قانون بوده و از اختیارات مدیران می باشد و قرارداد منعقد بین کارمند و اداره نیز مبتنی بر همین قوانین بوده و در نتیجه تغییر محل خدمت قانونی بوده و خلاف شرع نمی باشد.

و در این رابطه حکم دیوان عدالت به این که در برخی موارد مدیر کارگاه حق تعیین یا تغییر محل خدمت کارمند را ندارد منافات مطلب کلی مذکور در بند مزبور ندارد و به مفهوم آن خنثی وارد نمی کند.

مجمع شورتی فقهی شورای نگهبان
از طرف مدیریتی زنده فد

ورود به دفتر دبیر شورای نگهبان
تاریخ: ۱۳۹۷ / ۳ / ۰۷
شماره: ۹۷۹۳